

Καθώς οι διεργασίες γύρω από το ζήτημα των εκλογών φτάνουν σε ένα αποφασιστικό σημείο, αποκρυσταλλώνονται σε σημαντικό βαθμό οι τάσεις και οι επιλογές των κομμάτων και των ρευμάτων στον χώρο της «εκτός των τειχών αριστεράς».

Έτσι η **ΛΑΕ** στη χθεσινή (19/2) της συνεδρίαση επικύρωσε την εκλογική κάθοδο με τα ψηφοδέλτια του **ΜΕΡΑ25**. Η επιλογή αυτή που προετοιμαζόταν εδώ και καιρό, τόσο πολιτικά (βλέπε απόφαση της Συνδιάσκεψής της τον Οκτώβρη), όσο και με συγκεκριμένες διαπραγματεύσεις, χθες ολοκληρώθηκε και τυπικά. Μαζί της ολοκληρώνεται το «διπλό παιχνίδι» της διαπραγμάτευσης, με δύο χώρους, με δύο προγράμματα, με δύο διαφορετικές κατευθύνσεις.

Η ΛΑΕ δεν επέλεξε την πολιτική και εκλογική συμμαχία με το ΜΕΡΑ25 επειδή κάποιος της «έκλεισε την πόρτα» όπως προβάλλεται σε ένα αστείο φύλο συκής από διάφορα στελέχη της. Την επέλεξε γιατί **στρατηγική του χώρου αυτού είναι το «αντινεοφιλελεύθερο» μέτωπο**, στην βάση ενός προγράμματος «άμυνας» απέναντι στην «ακραία», νεοφιλελεύθερη διαχείριση του καπιταλισμού, με άρνηση των πολιτικών στόχων ρήξης με τις επιλογές της αστικής τάξης ως μη επίκαιρους, συμβολή σε μια «μεγάλη» ρεφορμιστική/διαχειριστική αριστερά τύπου Μελανσόν και αυτονόμηση της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης που γίνεται έτσι αυτοσκοπός. Αυτή η στρατηγική ήταν που άνοιξε τον δρόμο για την συμμαχία με την αντινεοφιλελεύθερη, ευρωπαϊκή, σοσιαλδημοκρατία της «ρεαλιστικής ανυπακοής» του ΜΕΡΑ25.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκτιμώντας **ακριβώς το βάθος και τον στρατηγικό χαρακτήρα αυτής της πορείας**, εκτίμησε ότι η πρόταση συσπείρωσης πάνω στις βασικές θέσεις του αντικαπιταλιστικού προγράμματος και η πλατιά ενότητα ριζοσπαστικών, αντικαπιταλιστικών και αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων **είναι ασύμβατες** με το αντινεοφιλελεύθερο πρόγραμμα «άμεσων στόχων» και την συμμαχία με την ρεφορμιστική αριστερά της ΛΑΕ.

Η εκτίμηση αυτή δικαιώθηκε.

Η προσπάθεια συμμαχίας «όλων», «χωρίς αποκλεισμούς», αν και μιλούσε στο όνομα της ευρύτερης συσπείρωσης δυνάμεων **δεν μπορούσε να πετύχει**, όχι γιατί κάποιος την «υπονόμευσαν», αλλά γιατί επεδίωξε να «**συγκεράσει**» **δύο ριζικά διαφορετικές πολιτικές γραμμές**. Η μία από αυτές, φτάνοντας στην λογική της ολοκλήρωσης, κατέληξε στην συμμαχία με το ΜΕΡΑ25, παρά το γεγονός ότι όλες οι δυνάμεις που συνομιλούσαν μαζί της είχαν δηλώσει την διαφωνία τους!

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Συνδιάσκεψή της κατέληξε σε μια **πολύ συγκεκριμένη πρόταση αρχών**, με συγκεκριμένο **περιεχόμενο, κριτήρια και εύρος δυνάμεων** στις οποίες απευθύνεται. Απευθύνεται στην βάση των πολιτικών στόχων πάλης του αντικαπιταλιστικού προγράμματος που σηματοδοτούν μια πορεία ρήξης με τις κεντρικές επιλογές των κυρίαρχων τάξεων, στις δυνάμεις εκείνες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που έχουμε κοινή δράση, συμφωνούν στις θέσεις αυτές και απορρίπτουν την πολιτική και εκλογική συνεργασία με την ρεφορμιστική αριστερά και συγκεκριμένα σήμερα με το ΜΕΡΑ25. Οι δυνάμεις αυτές είναι η ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ, η ΑΡΑΝ, το «Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο», η ΔΕΑ, το Κόκκινο Νήμα και το ΕΕΚ. Είναι αυτονόητο πως η πρόταση αυτή απευθύνεται και σε κάθε άλλο μικρό ή μεγάλο ρεύμα, αγωνιστή που θέλει να συμπορευτεί. Απευθύνεται ιδιαίτερα στον κόσμο της ΛΑΕ που δεν θέλει να ακολουθήσει την

πορεία σοσιαλδημοκρατικοποίησης της αριστεράς.

Στο πλαίσιο **αυτής της απόφασης και για την προώθησή της** η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δημοσίευσε **«Ανοικτή επιστολή»** προς τις δυνάμεις της μαχόμενης αντικαπιταλιστικής αριστεράς με την οποία κάλεσε σε συναντήσεις τις παραπάνω δυνάμεις. Έτσι αντιπροσωπείες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ συναντήθηκαν έως τώρα με την ΔΕΑ (την Τρίτη 14/02) και με τις δυνάμεις ΑΡΑΝ, Κ ΣΧΕΔΙΟ και ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ την Παρασκευή 17/02.

Την ίδια μέρα η «Ενωτική Κίνηση της ριζοσπαστικής κι αντικαπιταλιστικής αριστεράς» με ανακοίνωση της δήλωνε με αφορμή την οριστικοποίηση της εκλογικής συμμαχίας ΛΑΕ-ΜΕΡΑ25 ότι

«...διαχωριζόμαστε από την επιλογή της ηγεσίας της ΛΑΕ να προχωρήσει σε επαφές για μια εκλογική συμφωνία με το ΜΕΡΑ25, αποχωρώντας στην πράξη από την Πρωτοβουλία για Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς»

εκτιμώντας παράλληλα

«ότι οι φετινές εκλογές, με δεδομένο το δύσκολο και πολωμένο κλίμα στο οποίο διεξάγονται, παρουσιάζουν μια ευκαιρία για τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς να συγκλίνουν στη βάση ενός εκλογικού προγράμματος και να βάλουν τις βάσεις για έναν πιο αναβαθμισμένο πολιτικό διάλογο που θα θελήσει την επόμενη μέρα να αναμετρηθεί άμεσα με τα κομβικά πολιτικά και στρατηγικά ερωτήματα της εποχής μας.»

Παράλληλα η θέση αυτή συνοδεύεται από **επίθεση στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ** για την έως τώρα στάση της καλώντας της «να ανταποκριθεί με τη συμμετοχή/συμπόρευσή της στην Ενωτική Κίνηση, εγκαταλείποντας έναν αδιέξοδο σεχταριστικό δρόμο που οδηγεί σε περιχαράκωση» καθώς και ότι η «μη συμμετοχή από τις συζητήσεις (σημ. της «Πρωτοβουλίας») όχι μόνο δεν ήταν προωθητική, αλλά αντίθετα κινείται σε μια λογική περαιτέρω εδραίωσης του κατακερματισμού και **κατασκευής των όποιων διαφωνιών ως ανυπέβλητων**».

Όμως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν ακολουθεί κανένα αδιέξοδο σεχταριστικό δρόμο. Αντίθετα, ήταν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ που έκανε την **σωστή εκτίμηση για τις δυνάμεις που συμμετείχαν στην «Πρωτοβουλία»**. Δεν «κατασκεύασε» καμία διαφωνία, απλά **ανέδειξε** τις ριζικά διαφορετικές γραμμές που **υπήρχαν** στο εσωτερικό της προειδοποιώντας ότι η λογική του **«οπωσδήποτε όλοι μαζί»** θα οδηγήσει είτε σε ένα αδιάφορο μέσο όρο είτε στην πλήρη αποτυχία, την ώρα που αρκετές δυνάμεις επέμειναν ότι «ήδη υπάρχει συμφωνία», που -δήθεν-μόνο ο «σεχταρισμός» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εμποδίζει την εκδήλωσή της.

Έπρεπε λοιπόν **να έρθει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την Συνδιάσκεψή της** να πάρει μια καθαρή απόφαση που έκλινε τον δρόμο στους χειρισμούς των ηγεσιών ΜΕΡΑ25 και ΛΑΕ και άνοιγε τον δρόμο για την **αναγκαία και δυνατή** ενότητα της «ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς».

Για τον λόγο αυτό η δημόσια αυτή κριτική είναι ριζικά λαθεμένη ενώ την ίδια στιγμή απουσιάζει μια στοιχειώδης αυτοκριτική για τις λαθεμένες θέσεις της «Ενωτικής Κίνησης» που οδηγούσαν σε **εξάρτηση ή ακόμα και απόρριψη** της συνεργασίας αντικαπιταλιστικών δυνάμεων αν δεν είναι «χωρίς αποκλεισμούς», δηλαδή από την (αδύνατη τελικά) συνεργασία με τη ΛΑΕ, που έκανε ταυτόχρονα **διαπραγματεύσεις προσχώρησης στο ψηφοδέλτιο του ΜΕΡΑ25 αλλά και για τον πολύτιμο χρόνο που χάθηκε «αναμένοντας» την οριστική κατάληξη.**

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επομένως **δεν έχει να κάνει καμία «αλλαγή κατεύθυνσης»**. Αντίθετα **επιμένει με**

συντροφικό τρόπο και υπομονή στην σωστή κατεύθυνση της αναγκαίας πλατιάς αντικαπιταλιστικής ενότητας, της ενότητας της «ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς» πάνω στο αναγκαίο πρόγραμμα.

Οι μέχρι τώρα συζητήσεις τόσο με τους σ. της ΔΕΑ, όσο και με τους σ. των ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ, Κ-ΣΧΕΔΙΟ, ΑΡΑΝ, ανέδειξαν σημαντικά προβλήματα και αποστάσεις σε σχέση με την επιλογή της συμμετοχής ή όχι στις επερχόμενες εκλογές, το πρόγραμμα, τις συμμαχίες, και το κλίμα εμπιστοσύνης ανάμεσα στις δυνάμεις αυτές.

Παρόλα αυτά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στο μικρό διάστημα που απομένει, καθώς μπαίνουμε πλέον στην τελική ευθεία των εκλογών, θα παλέψει να εξαντληθούν όλα τα περιθώρια για την επίτευξη αυτής της πολιτικής και εκλογικής συμφωνίας, που σίγουρα θα αποτελέσει ένα σοβαρό βήμα στην συσπείρωση δυνάμεων για την εκλογική μάχη και για μετά.

Παράλληλα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οργανώνει ήδη πλατιά απεύθυνση στον λαό με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμά της, με εκδηλώσεις και άλλες πρωτοβουλίες καλώντας σε συμμετοχή κάθε δύναμη ή αγωνιστή που θέλει να συμβάλει και αφήνοντας ανοιχτή την πρόσκλησή της για μια επιλογή που πρέπει να γίνει από κάθε δύναμη που παλεύει για την αριστερά της ανατροπής που απαιτεί η εποχή μας.

Ο Νίκος Κρασάκης είναι μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ